

Kommentar til arbejdet med "farlige hunde", samt forslag til forbedringer Til Retsudvalget, m.fl.

Gennem de seneste år har visse hunderacer været udsat for en dæmonisering uden lige, både i medierne men også af flere politikere, som ikke har nogen som helst forudsætninger for at vide, hvad de egentlig taler om.

Der bliver konstant fokuseret på enkelstående hændelser, uden at der tages højde for helheden, og der foreligger til dato stadig ikke nogen egentlig dokumentation for de talløse postulater om at nogle racer per definition skulle være farligere end andre.

Tidl. justitsminister Brian Mikkelsen nedsatte i 2009 et "hundeudvalg", som skulle udarbejde forslag til ændringer af hundeloven, som skulle imødekomme de "stigende problemer med kamphunde".

Brian Mikkelsens eget udvalg har ikke kunnet blive enige om hvorvidt der er belæg for – eller grund til, for den sags skyld – at nedsætte forbud mod specifikke hunderacer, og en stor del af udvalget er til stadighed imod et decideret forbud. Desuden har mange eksperter på området, heriblandt Dyr lægeforeningen, advaret mod en forbudsløsning, bl.a. med henvisning til Holland, som for nylig har ophævet forbudet mod enkelte hunderacer, fordi det simpelthen ikke har den ønskede virkning. For øvrigt har vi i Danmark siden 1991 haft forbud mod Pitbull Terrier og Tosa Inu, men alligevel møder jeg jævnligt Pitbulls på. Dette forbud har altså ikke virket, og rent faktisk menes der til dato at være langt flere Pitbulls, end der var tilbage i 1991.

Alligevel bærer det nu tilsyneladende, til trods for al fornuft, henimod en forbudsmodel...

Jeg har gennemlæst dokumentet fra hundeudvalget til Retsudvalget fra 26/1 2010, og jeg vil tillade mig at komme med en række kommentarer hertil;

Det menes at være bevist, at hundes adfærd i højere grad er betinget af deres gener, end af ydre påvirkninger.

At hundes adfærd i højere grad bestemmes af den genetiske ballast, er vel på ingen måde et bevis for, at hensigtsmæssigt avlede hunde af specifikke racer er potentielt farligere end hunde af andre racer? Jeg synes det er utrolig foruroligende at der til stadighed ikke foreligger nogen statistisk dokumentation for, at specifikke racer er farligere end andre, men at man alligevel til trods fastholder at det er tilfældet. Jeg mindes ellers at tidl. justitsminister Brian Mikkelsen er blevet bedt om at finde ordentlig statistisk dokumentation, men det har han åbenbart valgt at glemme igen.

De tre "cases" som dokumentet indeholder er ligeledes heller ingen holdbar argumentation. Det er selvfølgelig forfærdeligt at en hund, som man regnede for et fredeligt og venuesælt medlem af familien lige pludselig viser sig at være den rene dræbermaskine, men scenarierne kommer ikke ind på om hundene er avlet af seriøse avlere og har gode stamtavler – ligeledes forefindes der heller ingen information om de aktuelle hundes opdragelse. Desuden viser de, som så mange andre historier, også kun et lille udsnit af virkeligheden. Jeg kan fra den seneste tid nævne historier om de første ti uheldige episoder med hunde, som tilhører alle mulige andre racer, heriblandt Labradorer, Schæfere og Rottweilere, og tilmed gravhunde, men disse historier når ikke forsiderne i samme grad som tilfældene med de såkaldte "muskelhunde" har gjort, og de fleste mennesker bliver derfor ikke klar over at der også sker masser af uheld med "almindelige" hunde.

Nyhedsoplæserne fortæller med bævende stemme om de 30.000 muskelhunde der p.t. befinder sig i landet, og set i lyset af dette enorme antal, synes jeg ikke at de få hundrede ulykkestilfælde man har hørt

om er så voldsomt endda. Hvis blot halvdelen af de 30.000 muskelhunde skulle vise sig at forårsage ulykker, skulle der jo være 41 tilfælde om dagen i løbet af et helt år!

Jane Aamunds udtalelser finder jeg heller ikke troværdige. Hvordan kan hun slippe afsted med et postulat om at vide hvad hun taler om, blot fordi hun har ejet en enkelt "kamphund" i en kort periode? At den slags dokumenter indgår i det, som burde være et seriøst lovgivningsarbejde finder jeg direkte pinligt. Hendes fortælling om hvordan visse hunde bliver brugt som personlige bodyguards er ekstremt generaliserende og fordomsfuld. Jeg kender mange hunde af forskellige racer, som indgår i den for øvrigt nyligt opfundne fællesbetegnelse "muskelhunde", og ingen af dem er majet ud som det beskrives. Og uanset hvordan en hundeejer så vælger at klæde sin hund på eller ej har vel intet at sige for, om hunden er farlig?

Jeg forstår udmærket at Jane Aamund ønsker at give et billede af at muskelhunde mest en dels bruges som potensforlængere og våben – men blot fordi man ser dette fænomen i nogle kredse, giver det ingen berettigelse til at påstå at dette er tilfældet overalt. Det er det samme som at påstå at hænder skal klassificeres som våben, blot fordi nogle mennesker bruger dem til at slå med!

Og desuden er det dybt diskriminerende overfor alle de mennesker, som har hundene af alle de rigtige årsager. Det kan måske være svært at forstå for de uvidende, som kun har pressens forvrængede billeder at forholde sig til, men ejere af Amstaffs eller Bullterriere kan være præcis lige så glade for deres hunde, som fru Jensen er for sin lille Westie. Og blot fordi man er uvidende, er man ikke berettiget til at kriminalisere en masse mennesker og deres hunde, som absolut intet har gjort galt.

Selvfølgelig er der et reelt problem med kamphunde. Og det er ganske rigtigt at der bliver importeret mange hunde fra bl.a. Polen, som har haft en rædderlig opvækst og som muligvis får en lige så forfærdelig tilværelse i Danmark, og det mener jeg for alt i verden man bør komme til livs – ikke mindst af dyrevelfærdsmæssige årsager. Jeg tvivler heller ikke på at der bliver opdrættet hunde rundt omkring i Danmark, som lever en sørgelig tilværelse. Men jeg forstår ikke hvordan man kan mene at racespecifikke forbud er løsningen på dette, for mig at se, rent sociale problem.

Hvis man i første omgang vil hundeproblemet til livs kan man, som mange allerede har agiteret for, ganske simpelt indføre et krav om stamtavle – og ikke kun for specifikke racer, men for alle hunde. På den måde sikrer man sig også at problemet ikke bare overflyttes til andre hunderacer. Et krav om stamtavle vil både give meget bedre mulighed for at sikre en hensigtsmæssig avl, men det vil også afholde useriøse mennesker fra at anskaffe sig en hund, når den lige pludselig bliver en hel del dyrere – men stadig vil de mennesker, som er seriøse omkring det, stadig have mulighed for at anskaffe sig en hund. Et sådan krav ville uden tvivl møde heftig modstand, da det jo efterhånden nærmest er blevet standard tilbehør til en hver familie at have et godmodigt gadekryds. Spørgsmålet er om det overhovedet er ønskeligt at have så mange hunde i Danmark i det hele taget, som tilfældet er nu. Efter min mening bør dét at have hund ikke anses for at være en rettighed, men snarere et privilegium. Og jeg ved af egen erfaring, at der findes mange hundeejere, både af muskelhunde og ikke-muskelhunde, som slet ikke har sat sig ordentligt ind i deres hunde, og derfor i bund og grund ikke forstår at opfylde hundens behov – og dét er lige præcis en vigtig faktor i tilblivelsen af en problemhund.

Desuden burde man sagtens på andre måder gøre det lidt sværere at anskaffe sig en hund, så alle de useriøse hundeejere sorteres fra, f.eks. med afgifter el.lign. Det er faktisk mit indtryk at de fleste af ulykkerne med "muskelhunde" ikke har haft relation til kriminelle ejere, men snarere til unge mennesker, som muligvis slet ikke skulle have haft hund, fordi de simpelthen ikke har den fornødne modenhed til at

afrette deres dyr ordentligt. Desuden har en meget stor del af ulykkerne være forårsaget af uægte hunde, altså blandinger eller blot hunde uden stamtavle, men som alligevel er blevet omtalt i pressen som f.eks. Amerikansk Staffordshireterrier eller Amerikansk Bulldog. Og dette selvom enhver med kendskab til emnet ved, at man ikke kan kalde en hund ved race, hvis man ikke er fuldstændig klar over hvad den indeholder, altså har en stamtavle på hunden. Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at der kan opstå fatale kombinationer, hvis man hovedløst blander forskellige hunderacer, for slet ikke at tale om at avle på hunde uden hensyn til deres mentale helbred.

M.h.t. forslagene til overgangsfasen, i fald at forbuddet bliver vedtaget, så finder jeg det katastrofalt, at alle de mennesker, som i sin tid har anskaffet sig deres hunde i god tro, nu skal anses som "guilty by association" og desuden straffes med tilbagevirkende kraft! Pludselig skal hundene have mundkurv på, må ikke færdes frit ligesom alle andre hunde og de må ikke luftes sammen. Med andre ord vil man fratage et stort antal velfungerende hunde muligheden for udfoldelse, og dermed sænke deres livskvalitet væsentligt, samt gøre livet surt for en masse ordentlige hundeejere.

Hvis der endelig skal gennemføres uhyrlige forbud, må man i det mindste være lempelig overfor de mennesker, som har anskaffet sig en hund før de havde nogen jordisk chance for at forudsige de fremtidige lovændringer, der potentielt begrænser deres udfoldelsesmuligheder til et minimum. Jeg mener her det eneste rimelige ville være at lave en mentaltest af de hunde, som allerede er i landet før lovændringen. De hunde som så testes som værende utilregnelige kan blive underlagt visse restriktioner og indskærpelser (hvilket for øvrigt burde gælde alle utilregnelige hunde uanset race). Men alle de hunde som fortsat er sunde og velafrettede skal have lov at leve videre som hidtil, evt. stadig med krav om sterilisation i tilfælde af et totalforbud mod racen. For mig at se ville alt andet være direkte smagløst og lugter langt væk af heksejagt.

Med venlig hilsen
Tor Brandt.